

Гавалко А.В., Асанов Е.О.

*Державна установа «Інститут геронтології ім. Д.Ф.Чеботарьова НАМНУ»,
м.Київ*

СТІЙКІСТЬ ДО ГІПОКСІЇ У ЛЮДЕЙ ПОХИЛОГО ВІКУ З ПОРУШЕНОЮ ТОЛЕРАНТНІСТЮ ДО ГЛЮКОЗИ

Порушення вуглеводного обміну є незалежними і значущими факторами ризику розвитку серцево-судинних захворювань. З віком зростає частота порушень вуглеводного обміну. Одним із важливих механізмів порушень вуглеводного обміну є гіпоксичні зміни.

Мета. З'ясувати особливості стійкості до гіпоксії у людей похилого віку з порушеною толерантністю до глюкози.

Матеріали та методи дослідження. Обстежено 63 людей похилого віку з порушеною толерантністю до глюкози та 60 людей похилого віку зі збереженою стійкістю до гіпоксії. Толерантність до глюкози оцінювали за результатами стандартного глюкозотолерантного тесту. Стійкість до гіпоксії визначали за рівнем зниження сатурації крові під час гіпоксичного впливу.

Результати та їх обговорення. Аналіз отриманих даних показав, що у людей похилого віку з порушеною толерантністю до глюкози відбувається більш значне зниження сатурації крові при гіпоксичному впливі, в порівнянні з людьми похилого віку зі збереженою толерантністю до глюкози. Також у людей похилого віку з порушеною толерантністю до глюкози встановлено залежність між рівнем глюкози в крові після стандартного глюкозотолерантного тесту від зсувів сатурації крові в умовах гіпоксії.

Висновки. У людей похилого віку з порушеною толерантністю до глюкози знижена стійкість до гіпоксії, в порівнянні з людьми похилого віку зі збереженою толерантністю до глюкози. У той же час у людей похилого віку ступінь порушення толерантності до глюкози пов'язаний зі стійкістю до гіпоксії.

Галишич Н.М.,

*Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького,
Центр репродукції «Паренс-Україна», м. Львів*

ДИСФУНКЦІЯ ЯЙНИКІВ У ЖІНОК РЕПРОДУКТИВНОГО ВІКУ НА ТЛІ ФІБРОЗНО-КІСТОЗНОЇ МАСТОПАТІЇ

Дисгормональні порушення в підлітковому віці у дівчаток в сучасних умовах обтяжені репродуктивним анамнезом, запальними змінами органів малого тазу, супутними соматичними захворюваннями, що і стає причиною дисфункції яйників (ДЯ) серед жінок репродуктивного віку.

Метою роботи було підвищення ефективності діагностики та лікування ДЯ у поєднанні з дифузною фіброзно-кістозною мастопатією (ДФКМ) молочних залоз на основі вивчення клініко-ехографічних та ендокринологічних особливостей. Проведено обстеження 153 жінок з ДЯ у поєднанні з ДФКМ